Instanța de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. Bolocan Elena)

Dosarul nr. 3a-2036/25 (2-24040877-02-3a-17062025)

D E C I Z I E

18 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Papuc Daniela

examinând în ședință publică, apelul declarat de Șargarovschi Valentin împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Șargarovschi Valentin împotriva Serviciului de Informații și Securitate, terț Serviciul prevenirea și combaterea spălării banilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 12 aprilie 2024 Șargarovschi Valentin, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav, a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului de Informații și Securitate al RM, terț Serviciul prevenirea și combaterea spălării banilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin Ordinul ***** din 25 ianuarie 2024, emis de directorul Serviciului de Informații și Securitate, a fost aprobată, inter alia, lista persoanelor față de care există probe și informații documentate ce le asociază cu subiectul restricțiilor, Ilan Șir. În anexa nr. 6 a ordinului, la tabelul A intitulat „Persoane fizice”, figurează și numele reclamantului, Șargarovschi Valentin.

A invocat că, includerea sa în această listă a avut drept consecință impunerea unor restricții semnificative asupra drepturilor sale fundamentale, în special asupra dreptului de proprietate, dar și asupra dreptului la onoare și demnitate.

Mai mult, reclamantul a susținut că, odată cu aplicarea acestor restricții de către toate entitățile raportoare, imaginea sa în societate a fost grav afectată. Acesta este perceput drept o persoană suspectă, nedorită și riscantă în calitate de client, salariat sau angajator, ceea ce i-a prejudiciat onoarea, demnitatea și reputația profesională. În sprijinul afirmațiilor sale, menționează că unele bănci comerciale din Republica Moldova au demarat deja procedurile de reziliere a contractelor de deservire a conturilor și cardurilor bancare pentru persoanele incluse în lista aprobată de SIS, notificând în acest sens și instituțiile bancare europene și internaționale.

În concluzie, reclamantul a afirmat că, includerea sa în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor, prin Ordinul ***** din 25 ianuarie 2024 al Directorului Serviciului de Informații și Securitate, constituie o ingerință în dreptul său de proprietate. Această ingerință nu poate fi calificată drept „legitimă", „prevăzută de lege" sau „proporțională" în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, încălcând în mod grav principiile fundamentale ale statului de drept și angajamentele internaționale asumate de Republica Moldova, aspecte dezvoltate în continuare. În acest context, reclamantul invocă încălcarea drepturilor sale fundamentale și nesocotirea garanțiilor statului de drept.

A specificat, că măsurile restrictive internaționale impuse reclamantului în virtutea declarării acesteia ca o persoană pretins-asociată subiectului restricțiilor prin actul administrativ contestat, au fost adoptate la nivelul național prin alinierea la sancțiuni internaționale aplicate de Canada, Statele Unite ale Americii, Regatul Unic, însă toate aceste sancțiuni au fost adoptate anterior de către țările străine ca instrument politic tocmai la solicitarea Guvernului RM. Deci, întreaga procedură de aplicare a sancțiunilor internaționale se poate caracteriza ca un cerc vicios: acestea s-au inițiat prin adresarea politică a autorităților moldovenești către alte jurisdicții pentru aplicarea sancțiunilor, ca în finalitate tot aceleași sancțiuni ale țărilor străine să fie utilizate drept pretext pentru instituirea noului instrument represiv pentru urmărirea propriilor cetățeni, contrar principiilor statului de drept.

A consemnat că, alinierea la sancțiunile internaționale a avut loc prin decizia Consiliului Interinstituțional de Supervizare al Republicii Moldova nr. 1 din 27 decembrie 2023, prin care instrumentul politic de sancțiuni a fost aplicat fața de persoane fizice și juridice, care sunt în partea majoră cetățenii Republicii Moldova. Mai mult, în urma alinierii la sancțiunile internaționale acestea au mai fost extinse prin completarea cercului destinatarilor restricțiilor în temeiul criteriilor arbitrare, și ca rezultat, reclamantul, care nu are nimic comun cu subiectul restricțiilor Ilan Șor, să fie calificată drept asociată la ultimul.

A notat că, această situație denotă o abatere gravă de la garanțiile asumate de Republica Moldova ca parte la mai multe convenții internaționale, cum ar fi art.6 „Dreptul la un proces echitabil" și art.17 „Interzicerea abuzului de drept". Or, gravitatea sancțiunii aplicate fața de reclamantul ca persoana pretins

asociată subiectului restricțiilor (restricționarea fără termen a dreptului de a se dispune liber de propria avere, de a beneficia liber de servicii financiare, bancare și alte servicii publice) și rolul pretins al restricției aplicate (de sancționare și de prevenție) acordă sancțiunilor aplicate caracterul penal (a vedea, prin analogie, dos. Matyjek împotriva Poloniei, nr. 38184/03, 24 aprilie 2007), și respectiv afectează garanțiile fundamentale ale persoanei la un proces public, la apărare și prezumția nevinovăției, garantate prin art. 6 al Convenției Europene, toate fiind ignorate în cazul emiterii actului administrativ contestat.

Subsecvent, reclamantul a invocat și necorespunderea actului administrativ contestat criteriului legalității, menționând că includerea sa în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor ridică obiecții serioase sub mai multe aspecte, printre care lipsa unei fapte concrete pentru care ar putea fi sancționat, necorespunderea măsurilor aplicate cu scopul declarat, inexistența unui termen de valabilitate al restricțiilor impuse și aplicarea retroactivă a sancțiunilor.

Potrivit scrisorii autorității pârâte***** din 28 februarie 2024, singurul motiv invocat pentru includerea reclamantului în lista respectivă este existența unor presupuse probe sau informații documentate privind asocierea sa cu subiectul restricțiilor, Ilan Șor.

Reclamantul a reiterat că nu a sprijinit acțiuni sau politici care ar submina ori ar amenința integritatea teritorială, suveranitatea sau independența Republicii Moldova, așa cum s-a reținut și în cauza Aven și Fridman împotriva Consiliului UE, unde Curtea a constatat că niciunul dintre motivele invocate nu fusese suficient justificat. În același sens, nu rezultă din niciun suport probator că Valentin Șargarovschi ar reprezenta vreun pericol pentru securitatea națională, care să justifice includerea sa în actul contestat.

A precizat că din anul 2010 și până în prezent activează în calitate de angajat al SRL „Aeroport Handling”, iar din anul 2016 ocupă funcția de contabil-șef, activitate desfășurată legal în temeiul unui contract individual de muncă, prin exercitarea dreptului constituțional la muncă. Simpla ocupare a acestei funcții în cadrul unei entități juridice nu poate constitui temei pentru aplicarea unei sancțiuni, atâta timp cât nu există vreo faptă imputabilă, vreun beneficiu obținut din presupusele fapte ale persoanei vizate de restricții sau vreun sprijin acordat acesteia. Prin urmare, includerea sa în lista așa-numitor persoane asociate constituie o sancțiune colectivă abuzivă, aplicată în lipsa individualizării vreunei vinovății sau a unei conduite ilicite, practică inadmisibilă într-un stat de drept.

Reclamantul consideră că, calificarea sa drept „persoană asociată” unei terțe persoane și aplicarea de sancțiuni în acest context echivalează cu atribuirea răspunderii pentru faptele altora, în lipsa oricărei implicări, cunoștințe sau influențe din partea acestuia, ceea ce denotă un abuz clar din partea autorităților.

În completarea celor menționate, reclamantul a subliniat și caracterul retroactiv al măsurii aplicate, în condițiile în care Legea nr. 339/2023, pe baza

căreia a fost emis actul contestat, a intrat în vigoare la 21 decembrie 2023, iar faptele presupuse ca motiv de sancționare s-au desfășurat cu mult anterior, începând cu anul 2015. Prin urmare, nu există un temei legal care să permită aplicarea retroactivă a unor măsuri restrictive asupra unei conduite legale și anterioare adoptării legii.

A menționat că, este o persoană cu o reputație ireproșabilă, care nu a comis, nu a facilitat și nu a fost implicat în nicio activitate infracțională. Chiar și în prezent nu are careva probleme cu justiția. Potrivit certificatului de cazier detaliat nr. ***** din 25 martie 2024, nu are antecedente penale stinse sau nestinse și nu este anunțat în căutare de către organele de drept. Astfel, este cert că nu a participat la careva acte ilegale care se incriminează subiectului restricțiilor Ilan Șor.

În calitatea sa de angajat al SRL „Aeroport Handling" din anul 2016 și până în prezent, reclamantul a declarat că Ilan Șor, fie personal, fie prin intermediul unor persoane apropiate sau asociate, nu a exercitat control asupra acestei întreprinderi și nu a deținut nicio cotă parte din capitalul său social, cel puțin în perioada în care reclamantul și-a desfășurat activitatea. În virtutea funcției sale de contabil-șef, reclamantul nu a avut niciun contact cu Ilan Șor și nu a primit nicio instrucțiune din partea acestuia ori din partea unor persoane care ar putea fi asociate lui, în legătură cu activitatea societății comerciale SRL „Aeroport Handling". Prin urmare, afirmația autorității pârâte potrivit căreia Ilan Șor ar fi beneficiarul efectiv al companiei SRL „Aeroport Handling" este complet nefondată, cel puțin pentru perioada 2010–2023. Această susținere este contrazisă și de informațiile conținute în Registrul de stat al persoanelor juridice, în care nu se regăsește nicio mențiune privind apartenența acestei întreprinderi subiectului restricțiilor.

Pentru a justifica temeiul de fapt al aplicării măsurilor restrictive, autoritatea pârâtă avea obligația, conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 25/2016, să prezinte „probe și informații documentate" din care să rezulte clar că Ilan Șor a fost beneficiarul efectiv al SRL „Aeroport Handling" tocmai în perioada în care reclamantul și-a desfășurat activitatea în cadrul acestei societăți. Or, niciun asemenea material probator nu a fost furnizat. În lipsa acestuia, nici temeiul de fapt reținut la emiterea actului administrativ contestat nu se confirmă, ceea ce impune anularea măsurii dispuse împotriva reclamantului.

În continuare, reclamantul a invocat și încălcarea legislației privind procedura administrativă, semnalând nerespectarea gravă a normelor legale aplicabile în desfășurarea procedurii de către autoritatea pârâtă. Astfel, reclamantul nu a fost notificat în niciun fel cu privire la inițierea procedurii administrative, fapt ce contravine dispozițiilor art. 70 din Codul administrativ. Neavând cunoștință despre declanșarea procedurii, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în cadrul acesteia, ceea ce afectează fundamental caracterul echitabil al procedurii desfășurate.

Mai mult decât atât, reclamantul a indicat că nu a fost audiat anterior emiterii actului administrativ defavorabil, contrar prevederilor art. 94 și 95 din Codul administrativ, iar această audiere nu a avut loc nici ulterior emiterii actului contestat.

În contextual celor expuse, reclamantul a solicitat anularea ordinului Directorului Serviciului de Informații și Securitate ***** din 25 ianuarie 2024 în partea rubricii „Șargarovschi Valentin” din tabelul „A. Persoane fizice” din anexa nr. 6 la ordinul Directorului Serviciului de Informații și Securitate ***** din 25 ianuarie 2024, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 10 iulie 2024, Serviciul de informații și Securitate, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.31-35).

La 5 noiembrie 2024, terțul Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, a depus referință aferentă cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. (f.d.49-70).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 martie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Șargarovschi Valentin împotriva Serviciului de Informații și Securitate al RM, terț Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei de soluționare a cererii prealabile.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Șargarovschi Valentin, prin intermediul avocatului Jarovlea Veaceslav a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Termenul de declarare a apelului:

Potrivit art. 232 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat public la 4 martie 2025, iar apelul nemotivat a fost declarat la 27 martie 2025.

Hotărârea motivată a fost comunicată apelantului la 4 iunie 2025, iar apelul motivat a fost depus la 26 iunie 2025. Prin urmare, Colegiul constată că atât apelul nemotivat, cât și cel motivat au fost depuse în interiorul termenului legal, considerente din care alegațiile părții intimate privind declararea apelului inadmisibil pe motiv că apelantul a omis termenul prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ pentru declararea apelului nemotivat sunt contrazise de

actele și înscrisurile administrate la dosar, motiv pentru care nu pot fi reținute.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel, Șargarovschi Valentin a invocat faptul că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025 nu este legală și întemeiată, fiind bazată pe aprecierea eronată a faptelor și aplicarea eronată a legii.

În concret, a indicat că instanța de fond a eliberat neîntemeiat SIS-ul de obligația prezentării probelor care justifică emiterea actului administrativ contestat în privința apelantului, făcând trimitere la prevederile art. 93 alin. (1) și (2) și art. 219 alin.(l) și (2) din Codul administrative.

În susținerea acțiunii de contencios administrativ, apelantul-reclamant, Șargarovschi Valentin, a invocat faptul că în temeiul Ordinului Directorului SIS ***** din 25 ianuarie 2024 s-a aprobat Lista persoanelor în privința cărora chipurile există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor Ilan Șor, conform Anexei nr. 6 la Ordinul în cauză.

În context a specificat că, art. 6 alin. (1) și (2) din Legea *****5/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, stipulează că prin derogare de la prevederile art. 5, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, cu referire la fiecare subiect al restricțiilor se întocmește o listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor. Din această categorie de persoane fac parte: 1) orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că: sunt asociate subiectului restricțiilor se elaborează și se actualizează de către Serviciul de Informații și Securitate, care colaborează în acest sens cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat. Orice propunere de includere/excludere a unei persoane pe/de pe listă, înaintată de către autoritățile respective în adresa Serviciului de Informații și Securitate, este însoțită de o bază justificativă ce include, cel puțin, indicarea categoriei concrete de subiecți din lista prevăzută la alin. (1), precum și probele, informațiile documentate ce atestă argumentarea atribuirii persoanei în categoria respectivă.

Astfel, a notat că, Ordinul Directorului SIS ***** din 25 ianuarie 2024 urma să fie însoțit obligatoriu atât de probele, cât și de informațiile documentate, care ar confirma faptul că apelantul-reclamant, Șargarovschi Valentin, a fost asociat subiectului restricțiilor Ilan Șor.

Referitor la argumentul reținut de către prima instanță, potrivit căruia în temeiul art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, informațiile obținute în temeiul prezentei legi și transmise (diseminate) de către Serviciu în adresa organelor de drept sau altor autorități competente nu pot fi divulgate ulterior fără acordul prealabil, scris, al Serviciului. De asemenea, acestea nu pot fi admise ca probe în cadrul procedurilor judiciare, apelantul a menționat că, art.

16 alin. (3) din pre notată exclude expres posibilitatea divulgării doar a informațiilor confidențiale, prezentate de Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu și a probelor.

Prin urmare a punctat că, art.6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 25/2016 condiționează includerea persoanelor interpuse în listele respective, cu aplicarea măsurilor restrictive internaționale, cu obligația deținerii atât a probelor, cât și a informațiilor. Nu toate informațiile sunt probele, ci doar acele informații care sunt reținute prin mijloacele procesuale de probațiune și dobândite prin actele procesuale efectuate în condițiile legii.

Suplimentar, apelantul a invocat că, prima instanță a încălcat contradictorialitatea procesului, principiul egalității armelor și dreptul apelantului la un proces echitabil, întrucât instanța de fond, având posibilitatea procesuală să examineze într-o ședință de judecată închisă acea bază justificativă, care au stat drept temei pentru includerea apelantului-reclamant, Șargarovschi Valentin, în Anexa nr. 6 la Ordinul Directorului SIS ***** din 25 ianuarie 2024, nu a purces la examinarea nemijlocită a probelor și a dosarului administrativ, contrar art.219 alin. (1), (2) și (4) și art.221 alin. (1) din Codul administrativ. Or, în materialele cauzei și în partea de motivare a hotărârii apelante nu sunt reflectate acțiunilor procesuale întreprinse de către instanță de fond pentru cercetarea nemijlocită a situației de fapt în speța dată, luarea de cunoștință cu careva acte, documente sau informații operative sau secrete aferente emiterii Ordinului Directorului SIS ***** din 25 ianuarie 2024.

De asemenea, a indicat că, instanța de fond a interpretat eronat circumstanțele, cadrul normativ în vigoare, încălcând prezumția de nevinovăție a apelantului-reclamant, întrucât din circumstanțele reținute de către prima instanță se constată că SIS-ul și Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor au doar suspiciuni neprobate că apelantul Șargarovschi Valentin, a executat careva indicații și a oferit careva sprijin subiectului restricțiilor - Ilan Șor, însă asemenea suspiciuni neprobate nu se încadrează juridic în faptele pasibile de a fi imputate persoanei fizice interpuse, conform art.6 alin. (1) pct. 1) al Legii nr. 25/2016.

În continuare, a menționat că, prima instanță a respins nefondat și argumentul privind lipsa motivării al actului administrativ contestat. Raportând prevederile art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016, a iterat că norma dată nu eliberează SIS-ul de obligația motivării succinte a actelor administrative individuale defavorabile, reglementând de fapt și de drept doar caracterul redus al procedurii administrative. Or, norma pre citată nu face trimitere la careva aspecte legate de motivarea textului/conținutului actului administrativ individual defavorabil, specificând doar despre caracterul redus/scurt al procedurii administrative, eliberând SIS-ul de obligația notificării și audierii persoanelor, a căror drepturi sunt vizate prin emiterea actului în cauză. Prin urmare, a evidențiat că, norma data nu poate fi interpretată și aplicată în speța dată ca fiind temei legal pentru SIS de nu motiva actul administrativ individual

defavorabil emis în privința apelantului-reclamante, pentru că dacă emitentul nu justifică motivele de fapt și de drept care impun emiterea actului, atunci actul dat nu poate fi suspus controlului de legalitate, ceea ce contravine Constituției RM, Codului administrativ și Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Subsecvent, a specificat că, măsurile restrictive, aplicate pe termen nelimitat, prin actul administrativ individual defavorabil contestat, nu asigură garanții minime și adecvate împotriva arbitrariului, fiind disproporționate.

În consecință, a indicat că, dreptul SIS-ului de a se baza pe informațiile confidențiale, excluse normativ din categoria probelor, furnizate din partea Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor conduce la utilizarea documentelor secrete și afectează posibilitatea apelantului-reclamant de ași exercita dreptul de a combate acuzațiile nefondate imputate împotriva sa.

În temeiul celor expuse, a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului Serviciul de Informații și Securitate, Frija Radu, a indicat că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, considerent din care a solicitat respingerea cererii de apel ca fiind neîntemeiată și menținerea hotărârii primei instanțe.

În ședința de judecată, apelantul Șargarovschi Valentin, avocatul acestuia Jarovlea Veaceslav, cât și reprezentantul terțului Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, nu s-au prezentat, iar în temeiul dispoziției art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora, având în vedere faptul că procedura de citare legală a fost respectată.

Aprecierea instanței de apel:

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor

declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, analizând temeinicia și legalitatea hotărârii instanței de fond, constată că aceasta este întemeiată, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, din raționamentele ce urmează.

Admisibilitatea acțiunii:

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un

beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sânt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare);

În speță, Colegiul reține că, obiect al examinării prezentei cauze îl constituie anularea Ordinului Directorului Serviciului de Informații și Securitate ***** din 25 ianuarie 2024.

În aceste condiții, acțiunea formulată, având ca obiect anularea actelor emise de Serviciul de Informații și Securitate, se circumscrie tipului de acțiune în contestare, prevăzut de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Respectiv, în privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Totodată, în temeiul dispozițiile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ referitoare la competența materială și teritorială a instanțelor în materie de contencios administrativ, se constată că acțiunea introdusă de reclamant a fost înaintată instanței competente, fiind respectate cerințele privind competența jurisdicțională atât sub aspect material, cât și teritorial.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În temeiul art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Completul de judecată reține că reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat și, prin acțiunea formulată, urmărește protecția unui drept propriu susceptibil de a fi vătămat prin activitatea administrativă a autorității.

Prin urmare, condiția privind revendicarea unui drept legitim, necesară admisibilității acțiunii în contencios administrativ, este întrunită, iar reclamantul beneficiază de control judecătoresc asupra activității administrative contestate.

În acord cu art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

Conform art. 209 alin. (1) Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 6 alin. (3) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, lista prevăzută la alin. (2), precum și modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informații și Securitate. Ordinul prin care se include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ și poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile. Contestarea ordinului în instanța judecătorească nu suspendă executarea acestuia.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul atestă că, la 13 februarie 2024, apelantul-reclamant a înaintat cerere prealabilă împotriva Ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM ***** din 25 ianuarie 2024, solicitând anularea acestuia, în partea includerii lui Șargarovschi Valentin în lista persoanelor fizice în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor.

Prin scrisoarea***** din 28 februarie 2024, Serviciul de Informații și Securitate al RM l-a informat pe Șargarovschi Valentin despre prelungirea termenului de examinare a cererii prealabile cu 15 zile. (f.d.18).

Având în vedere faptul nerecepționării unui răspuns din partea autorității publice, la 12 aprilie 2024, Șargarovschi Valentin s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d.5-9).

Analizând dispozițiile legale aplicabile și circumstanțele concrete ale cauzei, Completul judiciar constată că reclamantul are calitatea de persoană legitimă pentru a sesiza instanța de contencios administrativ, a respectat procedura și termenul de depunere a acțiunii, iar obiectul cererii nu se încadrează în situațiile exceptate de la controlul judiciar.

În aceste condiții, nu se identifică motive de inadmisibilitate a acțiunii, iar instanța de fond a apreciat corect că sunt întrunite condițiile pentru admiterea acesteia.

Raționamentele asupra fondului acțiunii:

Din materialele cauzei, rezultă că, la 25 ianuarie 2024, de către directorul Serviciului de Informații și Securitate al RM a fost emis Ordinul ***** „Cu privire la aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor”. Ordinul în cauză a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, *****. (f.d.11-13).

Consecvent, Colegiul atestă faptul că, apelantul-reclamant Șargarovschi Valentin a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor – Ilan Șor, Anexa nr.6 la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM *****/2024, Tabelul A – persoane fizice.

Astfel, la 13 februarie 2024, apelantul-reclamant a înaintat cerere prealabilă împotriva Ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM ***** din 25 ianuarie 2024, solicitând anularea acestuia în partea includerii lui Șargarovschi Valentin în lista persoanelor fizice în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor, precum și comunicarea temeiului de drept care a stat la baza includerii lui Șargarovschi Valentin în lista persoanelor fizice în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor – Ilan Șor, cu menționarea probelor/informațiilor documentate care au justificat includerea respectivă. (f.d.17).

Prin scrisoarea***** din 28 februarie 2024, Serviciul de Informații și Securitate al RM l-a informat pe Șargarovschi Valentin despre prelungirea termenului de examinare a cererii prealabile cu 15 zile. (f.d.18).

Având în vedere faptul nerecepționării unui răspuns din partea autorității publice, la 12 aprilie 2024, Șargarovschi Valentin s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune în contencios administrativ. (f.d.5-9).

În drept, Colegiul notează că, potrivit art. 3 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, măsurile restrictive internaționale aplicate de Republica Moldova au drept scop stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prevenirea și combaterea terorismului, dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, normele de drept internațional și obligațiile asumate de Republica Moldova pe plan internațional.

Consecvent, potrivit art. 6 alin. (1) pct.1) din Legea precitată, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, cu referire la fiecare subiect al restricțiilor se

întocmește o listă a persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor.

Din această categorie de persoane fac parte: 1) orice persoană fizică în privința căreia există probe, informații documentate că: a) este sau a fost în ultimii zece ani beneficiar efectiv al unei persoane juridice de comun cu una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; b) are sau a avut în ultimii zece ani beneficii financiare, fără a avea statut de salariat sau fără a presta o activitate ce ar urma să fie remunerată, precum și în lipsa oricărui alt temei juridic justificativ pentru recepționarea beneficiilor respective, din partea unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; d) este sau a fost în ultimii zece ani fondator ori deținător al unor acțiuni sau cote-părți ale unei persoane juridice despre care există informații documentate că beneficiar efectiv a fost/este una din persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; e) este sau a fost în ultimii zece ani administrator sau gestionar efectiv al unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor; f) a înregistrat/înregistrează pe numele său sau a acordat/acordă suport la înregistrarea pe numele persoanelor terțe a unor drepturi, a unor bunuri imobile sau mobile, a unor persoane juridice care aparțineau/aparțin uneia dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor sau unei persoane juridice al cărei beneficiar efectiv a fost/este una dintre persoanele fizice sau juridice subiect al restricțiilor.

În corespundere cu art. 5^2 alin. (1) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, beneficiarul efectiv este orice persoană fizică ce deține sau controlează în ultimă instanță clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o activitate sau o tranzacție. Iar alineatul alin. (2) pct. 1) lit. a) al aceluiași articol, stipulează că, noțiunea de beneficiar efectiv include cel puțin: în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (comercial): a) persoana fizică/persoanele fizice care deține/dețin sau controlează în ultimă instanță o persoană juridică, alta decât o societate cotată pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu standardele internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate, prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unei cote-părți din numărul de acțiuni ori din drepturile de vot sau prin participația în capitalul social al persoanei juridice respective, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace.

În conformitate cu art. 6 alin. (2)-(3^1) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiectului restricțiilor se elaborează și se actualizează de către Serviciul de Informații și Securitate, care colaborează în acest sens cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării

Banilor, Banca Națională a Moldovei și cu alte autorități publice cu competențe incidente în domeniul dat. Orice propunere de includere/excludere a unei persoane pe/de pe listă, înaintată de către autoritățile respective în adresa Serviciului de Informații și Securitate, este însoțită de o bază justificativă ce include, cel puțin, indicarea categoriei concrete de subiecți din lista prevăzută la alin. (1), precum și probele, informațiile documentate ce atestă argumentarea atribuirii persoanei în categoria respectivă. Serviciul de Informații și Securitate exclude o persoană inclusă anterior în listă dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului. (3) Lista prevăzută la alin. (2), precum și modificările la aceasta se aprobă prin ordin al directorului Serviciului de Informații și Securitate. Ordinul prin care se include/exclude o persoană în/de pe listă se comunică destinatarului conform prevederilor Codului administrativ și poate fi contestat potrivit procedurii de contencios administrativ doar după parcurgerea procedurii prealabile. Contestarea ordinului în instanța judecătorească nu suspendă executarea acestuia. (3^1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative inițiate de către Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autoritățile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea și/sau excluderea unor subiecți din lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate unui subiect al restricțiilor internaționale și notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului. Prevederile art. 70 și 71 din Codul administrativ nr. 116/2018 nu se aplică.

La caz, Colegiul reține că, la 27 decembrie 2023, în conformitate cu prevederile Legii nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, în vederea asigurării securității Republicii Moldova și stabilității sectorului financiar, precum și în scopul excluderii riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, având în vedere faptele de corupție, subminare a statului de drept, abuz asupra drepturilor omului și alte crime săvârșite de către persoane fizice, inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova, Consiliul Interinstituțional de Supervizare a adoptat Decizia nr. *****, prin care au fost stabilite măsurile ce urmează a fi întreprinse de către entitățile raportoare și fiecare autoritate/instituție în raport cu subiecții cărora le-au fost impuse sancțiuni, și persoanele în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate cu subiectul restricțiilor.

Conform pct. 4 al Deciziei Consiliului Interinstituțional de Supervizare nr. *****, s-a dispus ca Serviciul de Informații și Securitate să elaboreze lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate că sunt asociate persoanelor - subiecți ai restricțiilor, prevăzute în pct. 1 și Ordinul ministrului afacerilor externe și integrării europene *****48-S-09 din 16 noiembrie 2023, și să întreprindă acțiunile subsecvente stabilite de art. 4^2 din Legea nr. 25/2016.

Astfel, la 25 ianuarie 2024, în vederea asigurării implementării eficiente a măsurilor restrictive internaționale pe teritoriul Republicii Moldova, precum și evitării tentativelor de eludare a măsurilor restrictive internaționale cu implicarea și/sau participarea persoanelor asociate subiectelor restricțiilor, în temeiul art. 6 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale și art. 16 lit. e) din Legea nr. 136/2023 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, prin ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate *****/2024 s-a dispus aprobarea Listelor persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor.

Corespunzător, Colegiul constată că, apelantul-reclamant Șargarovschi Valentin a fost inclus în Lista persoanelor în privința cărora există probe, informații documentate că sunt asociate subiecților restricțiilor – Ilan Șor, Anexa nr. 6 la Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM *****/2024, Tabelul A – persoane fizice.

Prin raportare la materialele cauzei, Colegiul notează că, decizia autorității publice de a-l include pe Șargarovschi Valentin în lista persoanelor asociate subiectului restricțiilor a fost fundamentată pe informațiile deținute de instituție, potrivit cărora acesta, în calitate de contabil al unor persoane juridice controlate de Ilan Șor, ar fi executat indicațiile și ar fi acordat sprijin în gestionarea și apariția unor drepturi care decurg din statutul de beneficiar efectiv al SRL „Aeroport Handling”, SRL „Fly Ticket”, precum și al altor entități aflate sub controlul acestuia.

Astfel, autoritatea pârâtă a documentat următoarele circumstanțe: Șargarovschi Valentin a deținut funcția de contabil în cadrul SRL „Aeroport Handling” și SRL „Fly Ticket”. Ambele companii sunt incluse în Anexa nr. 6 la Ordinul directorului SIS *****/2024, fiind considerate persoane juridice asociate cu Ilan Șor.

Potrivit informațiilor deținute, Ilan Șor este beneficiarul efectiv al SRL „Aeroport Handling”, subiect al restricțiilor, corespunzător Deciziei Comisiei Interinstituționale de Supervizare nr. *****. Până în anul 2019, SRL „Aeroport Handling” figura ca fondator al SRL „Fly Ticket”, o altă persoană juridică asociată subiectului restricțiilor Ilan Șor, care deasemenea este inclusă în Anexa nr. 6 la Ordinul directorului SIS *****/2024. Ambele companii, SRL „Aeroport Handling” și SRL „Fly Ticket”, au adresa juridică în *****– locație situată în imediata vecinătate a Aeroportului Internațional Chișinău (AIC), unde își au sediul mai multe companii controlate de Ilan ȘOR, dintre care cea mai notorie este „Avia Invest” SRL, concesionara AIC până în anul 2023. Relațiile comerciale ale SRL „Aeroport Handling” și SRL „Fly Ticket” au fost în mare parte legate de „Avia Invest” SRL și de Aeroportul Internațional Chișinău - controlat de Ilan ȘOR pe durata contractului de concesiune.

În activitatea aeroportuară, în cadrul gestionării Aeroportului Internațional Chișinău prin contractul de concesiune, Ilan ȘOR, prin persoane interpuse, a

fondat mai multe companii în vederea prestării serviciilor aferente acestei activități. Astfel, SRL „Aeroport Handling” a prestat servicii de handling, iar SRL „Fly Ticket” servicii de vânzare a biletelor de avion. SRL „Aeroport Handling” a fost înregistrată la 6 mai 2015, având IDNO *****, sediul în *****, iar în calitate de asociat unic figura SRL „Air Handling” (IDNO: *****). Aceasta din urmă este o companie despre care se menționează în Raportul KROLL II că este controlată de Ilan Șor, fiind parte a companiilor asociate Grupului Șor. Totodată, conturile bancare ale persoanelor juridice autohtone afiliate Grupului ȘOR au fost gestionate de la distanță, fiind utilizate aceleași adrese IP: ***** și *****, de la care au fost gestionate de la distanță conturile companiilor SRL „Aviaconsulting”, SRL „Avia Invest”, SRL „Dufremol” SC, SRL „AIR Handling”, SRL „Moldclassica International”, companii asociate Grupului ȘOR.

În acest context, autoritatea a concluzionat că reclamantul, în calitate de contabil al unor persoane juridice controlate de către subiectul restricțiilor Ilan ȘOR, a executat indicațiile și a oferit sprijin acestuia în gestionarea și dobândirea unor drepturi ce decurg din statutul de beneficiar efectiv al SRL „Aeroport Handling”, SRL „Fly Ticket” și altor entități aflate sub controlul acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul reține că, în vederea identificării persoanelor fizice și juridice asociate subiecților restricțiilor, Serviciul de Informații și Securitate a colaborat cu Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, care în conformitate cu prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, în activitatea sa, primește, înregistrează, analizează, prelucrează și transmite organelor competente informațiile privind activitățile și tranzacțiile suspecte de spălare a banilor, de infracțiuni predicat și de finanțare a terorismului, prezentate de entitățile raportoare, precum și altă informație relevantă obținută în temeiul prevederilor prezentei legi. Deasemenea, informează organele de drept competente imediat ce stabilește suspiciuni cu privire la spălarea banilor, finanțarea terorismului sau la alte infracțiuni, precum și Serviciul de Informații și Securitate în partea ce ține de finanțarea terorismului. (art.19 alin. (1) din Legea nr. 308/2017).

Prin urmare, Colegiul reține că, includerea apelantului-reclamant Șargarovschi Valentin în Lista persoanelor în privința cărora există probe și informații documentate privind asocierea cu subiectul restricțiilor – Ilan Șor, a rezultat din investigațiile efectuate și datele obținute de autoritatea pârâtă în urma colaborării cu instituțiile competente, reieșind din limitele competenței materiale atribuite prin Lege.

În speță, apelantul a susținut în esență că includerea sa în lista persoanelor în privința cărora există probe sau informații documentate privind asocierea cu subiectul restricțiilor ar fi fost dispusă fără existența unor probe reale, fiind întemeiată exclusiv pe simple suspiciuni, fără individualizarea unei conduite

ilicite și fără demonstrarea unei legături efective cu subiectul sancțiunilor. Aceste argumente nu pot fi reținute reieșind din următoarele considerente.

Raportând la norma prevăzută de art. 6 din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, Colegiul evidențiază că, includerea în listă nu are natura unei sancțiuni penale și nu presupune stabilirea vinovăției persoanei, ci reprezintă o măsură administrativă preventivă, destinată asigurării eficienței regimului măsurilor restrictive internaționale și evitării eludării acestora. Standardul aplicabil nu este cel al probării unei fapte ilicite în sens penal, ci existența unor date, informații sau circumstanțe obiective care permit autorității să rețină o posibilă asociere relevantă în sensul legii.

Din materialele cauzei rezultă că autoritatea pârâtă a avut la bază informații transmise de instituții competente, coroborate cu date privind activitatea unor entități în cadrul cărora apelantul a deținut funcții de natură să justifice, în sens preventiv, includerea sa în listă. În aceste condiții, nu se poate reține caracterul arbitrar al măsurii și nici lipsa totală a suportului factologic.

Referitor la critica privind încălcarea dreptului la un proces echitabil și imposibilitatea de a lua cunoștință de materialul probator, instanța reține că regimul juridic al măsurilor contestate este unul special, derogatoriu de la dreptul comun, stabilit expres prin Legea nr. 25/2016. Aceasta prevede că procedura administrativă se întemeiază pe documente și informații furnizate de autorități competente, iar anumite garanții procedurale din Codul administrativ, inclusiv cele referitoare la audierea prealabilă, nu sunt aplicabile. Limitarea accesului la anumite informații este justificată de natura domeniului și anume securitate națională și prevenirea spălării banilor, însă această limitare este compensată de controlul judecătoresc exercitat de instanță, care are posibilitatea de a verifica legalitatea și temeinicia actului inclusiv pe baza materialului confidențial pus la dispoziție în condiții procedurale adecvate. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea principiului contradictorialității sau a egalității armelor în măsura în care instanța de judecată a asigurat controlul efectiv al legalității actului administrativ.

Corespunzător, nici argumentul privind insuficiența motivării actului administrativ nu este întemeiat, întrucât art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, instituie un regim derogatoriu de la regulile generale ale Codului administrativ. Astfel, Colegiul menționează că, prima instanță corect a statuat că, potrivit prevederilor art. 6 alin. (3^1) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, prin derogare de la prevederile Codului administrativ, procedurile administrative inițiate de către Serviciul de Informații și Securitate în condițiile alin. (3) se rezumă la examinarea documentelor justificative existente, remise de către autoritățile competente, emiterea actelor administrative individuale privind includerea și/sau excluderea unor subiecți din lista persoanelor în privința cărora există suspiciuni că sunt asociate unui

subiect al restricțiilor internaționale și notificarea persoanelor vizate după emiterea ordinului.

Respectiv, Colegiul menționează că, motivarea detaliată a actului administrativ, în sensul art. 118 din Codul administrativ, nu este obligatorie. În acest context, obligația de motivare nu are aceeași intensitate ca în cazul actelor administrative obișnuite, legiuitorul permițând protejarea surselor și a informațiilor sensibile. Existența unei motivări succinte, coroborată cu posibilitatea de control judiciar, satisface exigențele de legalitate aplicabile în această materie.

Subsecvent, Colegiul indică că, susținerea potrivit căreia măsura ar încălca prezumția de nevinovăție este de asemenea nefondată. Măsurile contestate nu constituie sancțiuni penale și nu presupun stabilirea vinovăției pentru o faptă determinată, ci reprezintă măsuri administrative de prevenire a riscurilor asociate regimului sancțiunilor internaționale.

Așadar, Colegiul subliniază că, aceste măsuri nu atrag răspunderea penală și nu substituie o eventuală procedură penală, motiv pentru care garanțiile specifice materiei penale nu sunt incidente în mod direct.

Mai mult ca atât, Colegiul reține că potrivit art. 6 alin. (4) din Legea nr. 25/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, persoanele prevăzute la alin. (1) nu sunt echivalate după statut cu subiecții restricțiilor, însă, pentru evitarea unor tentative de eludare a măsurilor restrictive internaționale care ar implica și o participare a acestora, cu referire la activitățile și tranzacțiile în care aceste persoane sunt parte, entitățile raportoare prevăzute la art. 4 din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului întreprind măsuri de precauție sporită privind clienții, precum și măsuri asigurătorii, prevăzute de art. 8 și 33 din legea menționată. Prevederile Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului se aplică corespunzător cu referire la procedura detaliată de realizare a măsurilor respective, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

În ceea ce privește critica referitoare la caracterul nedeterminat în timp al măsurii și pretinsa disproporționalitate, Colegiul reține că legea nu condiționează menținerea în listă de un termen fix, ci de persistența circumstanțelor care au justificat includerea. Totodată, cadrul normativ prevede posibilitatea revizuirii și excluderii din listă în cazul în care nu mai subzistă temeiurile de includere.

Prin urmare, Colegiul evidențiază că, măsura nu are caracter definitiv, ci unul supus reevaluării permanente, ceea ce exclude concluzia privind disproporționalitatea sa intrinsecă, fiind incidentă norma prevăzută la art. 6 alin. (2) din Legea *****5/2016 privind aplicarea măsurilor restrictive internaționale, care stipulează că, […] Serviciul de Informații și Securitate exclude o persoană inclusă anterior în listă dacă au încetat cauzele și condițiile care au justificat includerea acestei persoane în listă sau dacă au survenit alte

circumstanțe obiective legate de interesele superioare ale statului, ceea ce la caz nu se atestă prezența unor asemenea circumstanțe.

Cu referire la susținerea apelantului potrivit căreia, instanța de fond ar fi încălcat principiul contradictorialității și dreptul la apărare prin faptul că nu a avut la dispoziție și nu a examinat „probele reale" care au stat la baza includerii sale în listă, respectiv că lipsa acestor probe ar face imposibil controlul de legalitate al actului administrativ, Colegiul remarcă, că în temeiul art. 16 alin. (3) din Legea nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, informațiile obținute în temeiul prezentei legi și transmise (diseminate) de către Serviciu în adresa organelor de drept sau altor autorități competente nu pot fi divulgate ulterior fără acordul prealabil, scris, al Serviciului. Deasemenea, acestea nu pot fi admise ca probe în cadrul procedurilor judiciare, civile, administrative sau penale și nu pot fi puse la baza sentinței, cu excepția documentării faptelor ce constituie încălcări în conformitate cu prevederile Legii nr.75/2020 privind procedura de constatare a încălcărilor în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului și modul de aplicare a sancțiunilor.

Prin urmare, Colegiul reține că, imposibilitatea prezentării acestor informații în formă probatorie clasică nu constituie un viciu de legalitate al procedurii administrative și nu afectează, în sine, legalitatea actului contestat, întrucât legiuitorul a stabilit un regim derogator de la dreptul comun tocmai pentru a proteja sursele operative și eficiența mecanismelor de prevenire a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului. În aceste condiții, controlul judecătoresc al legalității actului se realizează în limitele permise de lege, pe baza materialului disponibil instanței, fără ca lipsa divulgării informațiilor confidențiale să poată fi calificată drept încălcare a dreptului la un proces echitabil sau a principiului contradictorialității.

Referitor la argumentele apelantului întemeiate pe jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul reține că simpla invocare a unor hotărâri ale Curții, fără o raportare concretă la circumstanțele speței deduse judecății, nu este de natură să conducă automat la constatarea încălcării Convenției Europene a Drepturilor Omului. Jurisprudența CtEDO, inclusiv cea referitoare la garanțiile unui proces echitabil, admite în mod constant că dreptul la contradictorialitate și egalitatea armelor nu este absolut, putând fi supus unor limitări justificate de interese legitime precum securitatea națională, prevenirea infracțiunilor grave sau protecția informațiilor confidențiale, cu condiția existenței unor garanții procedurale suficiente, în special controlul judecătoresc efectiv al măsurilor contestate. În prezenta cauză, asemenea garanții sunt asigurate prin posibilitatea contestării actului administrativ în fața instanței de judecată, care are competența de a verifica legalitatea și temeinicia acestuia în baza materialului probator disponibil în condițiile legii. Prin urmare, jurisprudența CtEDO invocată de apelant nu este incidentă în mod direct situației de fapt și de drept din speță și nu poate înlătura aplicarea normelor

speciale prevăzute de legislația națională în materia măsurilor restrictive internaționale.

În ceea ce privește pretenția accesorie privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul reține că aceasta depinde direct de constatarea caracterului ilegal al Ordinului directorului Serviciului de Informații și Securitate ***** din 25 ianuarie 2024, fiind o pretenție subsecventă pretenției de bază. Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, aplicabil prin prisma art. 195 din Codul administrativ, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Întrucât legalitatea actului contestat, la caz a ordinului menționat a fost corect confirmată de prima instanță, în mod întemeiat a fost respinsă și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, analizând argumentele expuse de partea apelantă reclamantă în cererea de apel, în coraport cu circumstanțele de fapt ale speței și cadrul legal aplicabil, Colegiul conchide că, activitatea administrativă efectuată de autoritatea publică pârâtă este una legală și întemeiată, fiind efectuată în strictă conformitate cu prevederile legislației.

În aceeași ordine de idei, Colegiul constată că argumentele apelului reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale expuse de reclamant în fața primei instanțe. Aceste argumente au fost analizate și combătute prin hotărârea contestată, iar apelantul nu a prezentat elemente noi de fapt sau de drept care să demonstreze caracterul eronat al concluziilor instanței de fond.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că prima instanță a interpretat și aplicat corect normele de drept material incidente, a stabilit complet circumstanțele relevante ale cauzei și a ajuns în mod justificat la concluzia că Ordinul directorului Serviciului de Informații și Securitate al RM ***** din 25 ianuarie 2024, a fost emis de o autoritate competentă, în limitele atribuțiilor conferite de lege și cu respectarea principiului legalității.

Prin urmare, motivele invocate în apel nu sunt de natură să determine modificarea sau casarea hotărârii contestate, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ și articolele 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Apelul declarat de Șargarovschi Valentin, se respinge ca neîntemeiat.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 4 martie 2025.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/